

בית העם

שיג וشيخ ציוני

שבועות כ'עם הארץ' ל'עם הספר' וחזרה

דברים כן

(א) והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה וירשתה ווישבת בה: (ב) ולקחת מראשית כל פרי הארץ אשר תביא מארץ אשר ה' אלהיך נתן לך ושמחת בطنך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שם: (ג) ובאת אל הבهن אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי הימים להו אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע הי לאכטני לתקת לנו: (ד) ולקח הפה הארץ מיניך והניחו לפני מזבח ה' אלהיך: (ה) וענית ואמרת לפני ה' אלהיך ארמי אבר אבי ויד מצרים וניגר שם במצרים מעת ויהי שם לגוינך גודל עזום ורקב: (ו) וירעו אֶתְנוּ המצריים ויענוינו ויתנו לנו עבירה קשה: (ז) וצאק אל הארץ האבטענו יישמעה היא את קלנו ונראת עינינו ואת עמלנו ואת לחצנו: (ח) ויוצאונו ה' ממצרים ביד תקה ובוועג טניה ובמג'א גדר ובאותות ובמכתשים: (ט) ויבאנו אל המקום הזה וניתן לנו את הארץ הזאת זבת חלב רbesch: (ו) ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי הארץ אשר ננתה לי ה' והנחתו לפני ה' אלהיך והשתתתתי לפני ה' אלהיך: (יא) וטמאת בבל הטוב אשר נתן לך ה' אלהיך וליביתך אפתה וחלוי והאר אשר בקרבק:

1. מהו חג השבועות ע"פ המקרא? הניסוח לא ברור: האם הכוונה היא מה שמעוטר של חג לפי המקרא? מה תקיין של החג? מה מסמל החג?
2. אם השאלה נועדה להציג את שבועות כ"ח הביכורים", אפשר להתחילה את השאלה בכך שלחג השבועות יש שמות שונים ("ביכורים", "מתן תורה"...) ולשאול מה השם המתאים לו ביורר לפי המקרא?
3. מיהו נמען הטקסט ומה סגנון חיו?
4. מודיע, לדעתכם, מזכירים בשעת השמחה של הבאת הביכורים את העבר הקשה שלנו?
5. שתבו בחוויה מחייכם של "ביכורים" – תוצר ראשון של מאס משמעות/יחסן ממשמעות.

משנה מסכת בכורים

ביציר מפרישין הבכורים? יורד אדם בטוך שדהו ורואה תאנה שביברה, אשבול שביבר, רמנון שביבר, קושרו בגמי, ואומר, הריא אל' בכורים... ביציר מעלין את הבכורים? כל העיריות שבעמבר מתכמסות לעיר של משער, ולען ברוחבה של עיר, לא הי נבנין לפתים. ולמשפדים היה הממנה אומר: קומו נגעלה צין אל בית ה' אלהינו.

הקדושים מביאים התאנים והענבים, והרוחקים מבאים גזרות ואסיקום. והשור הולך לפניהם, וקרניו מצפות זהב, ועתה רשל ועתה של זית בראשו. החיליל מפה לפנייהם, עד שנגעים להר הבית. הגיעו להר הבית... ורבבו הילוים בשר, "ארוממך כי כי דליתני ולא שמחת אובי לי".

העשירים מביאים בכוריםם בקהלות של כסך ושל זהב, והענינים מביאין אותם בסלי נצרים של ערבה קלופה, והסלים ובכורים נתני לפלחים:

1. האם חג השבועות המתוואר במקרא דומה חג השבועות המתואר בממשנה? ומה הם שונים זה מזה?
2. מודיע, לדעתכם, מוכנסות הקהילות בלילה הקודם לעלייה לרצל ועלות ייחד לירושלים?
3. מה דעתכם על התקנה לפיה העשירים מביאים את תוצרתם בכלים יקרים ואילו הענינים בכלים פשוטים?
4. לאיזה טעם מודרני של ימינו ניתן להשוות את טעם הביכורים המתוואר בממשנה?

בזמן הגלות, כאשר העם לא היה על אדמתו ולא התפרנס מחקלאות, השתנה חג השבעות מאד:

1. מה עומד בלב חגיגת השבעות לפני התלמוד והזוהר? מה מגדושים שני הספרים ממרכזי החג?
2. מהי הסיבה, לפי המדרש שלפני, למנהג של לימוד תורה במשך כל הלילה בחג השבעות?
3. מדוע, לדעתכם, הפסח היהודים בגולות בשם הספר?
4. איך אלמנט או אידיאל בחיכם היו חוגנים בעצמה זו?

ఈ החגיגות החלו בארץ בעליות הראשונות

החלוצים בחרו לחזור לחג השבעות המקראי - ההקלאי, ולהחדש את טקס הבאת הביכורים. בטקסים החנניים הועלו מופעים ססגוניים של שרים ורוקדים, בלויו תהלוכה של כלים חקלאיים מוקשטים ועוד. חגיגות אלו ביצשו לבטא את השינוי ההתיישבות העובדת בתחום החקלאות, ואת הפירות שהובאו בטקס הקדשו החוגגים למען הארץ הקיימת לישראל.

חג הביכורים בארץ ישראל, 1923

"בימים הראשונים הייתה תהלוכה, ממעין-חרוד לכפר טבען: בראש התהלוכה הולכו עגל וסיח מקושטים בסרטים, אחריהם כל העגלות עם פרי הביכורים בלוויות רוחבים. חברי עין-חרוד, גבע וכפר טבען שנרו את התהלוכה. על הנגרן בכפר טבען בילו את הזמן עד שקיים השימוש ברכוקדים ובשרה".

1. מודיע, לדעתכם, חשוב היה לחולצים לחדש את טקס הבאת הביכורים?
2. סהם קיו' הדמיון והשוני בין הטקס החלוצי לבין הטקס שמתואר במקרא ובמשנה?
3. טקס הביכורים החלוצי מושיר להתקנים גם בימים אלה בכל שנה בחלקן הקיבוצים והמוסדות בארץ. ליהיתם עורכים טקס ביכורים בקהילתכם/מושפתתכם מדי שבה - מה היו חוגנים? אלו דברים ריאיתם מבאים?

סלינו על כתפיינו:

מילים: לין קיפניס, לחן: ידידה אדמן

סְלִינָנוּ עַל כְּתִפְיָינוּ,
רְאַנְיָנוּ עַצְוָנוּ;
קְזַקְזָאָתָן הַאֲרָץ בְּאָנוּ,
בְּגָאָנוּ בְּכָהָנוּ.

שְׁלִינָנוּ וְנִפְנִינוּ
הַבְּשִׁלְׁן יְבוּלִים,
רְקָמִינוּ, סְקַקְשָׁוִתִינוּ
בְּכָרוּ פָרִי הַלְּלוּלִים.

פָּפָּוּ דְּגָרָה לְנוּ,
בְּכָרָם אֲפָנוּ,
בְּבָהָ, בְּבָהָ, מְלָל בְּקָלִיל!

כָּל בְּעָשָׂק, כָּל בְּעָשָׂק וְגַלְלָי
פָּנוּ דְּגָרָה לְנוּ,
בְּכָרָם אֲפָנוּ,
בְּבָהָ, בְּבָהָ, מְלָל בְּקָלִיל!